

Norge er Papir frit. Men Rusland! I Rusland maa man dog antage, at den Anskuelse, jeg nylig talte om, gjør sig gjældende. Ikke desto mindre finder jeg, at Papirtolden i Rusland ikke er saa høi som i Danmark. Den Maade, hvorpaa Papir tariferes, er, som man vel kan tænke sig, noget forskjellig i de forskjellige Lande. I nogle Lande gjør man ikke denne Sondring mellem Indpaknings- og Pakpapir paa den ene Side, og Tryk- og Skrivpapir paa den anden Side, saaledes som vi i det Væsentlige gjøre her. I nogle Lande har man endogsaa ens Told paa alle Arter af Papir, i andre Lande tager man noget Hensyn til det Stof, hvorfra det er lavet o. s. v. I Rusland gjør man nu Forskel mellem limet og ulimet Papir, der tariferes paa følgende Maade: Ulimet Papir af enhver Art svarer 2 Rubler og 40 Kopeker pr. Pund, og vil man regne det ud, bliver det $2\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund dansk; af limet Papir af enhver Art svares der 3 Rubler 95 Kopeker pr. Pund, hvilket er paa en ganske ubetydelig Brøt nær 4 Dre pr. Pund. Paa det simplere Skrivpapir maa vi altsaa hos os svare den dobbelte Told af, hvad der svares i Rusland, for bedre Skrivpapir Noget over en Fjerdedel mere end i Rusland. I Tydskland er der 4 Satter overfor vore 2. Det groveste Papir svarer $\frac{1}{2}$ Pf. pr. Pund eller 0,44 Dre pr. Pund, uglittet Pappapir svarer 1,8 Dre og glittet Pappapir 2,7 Dre pr. Pund. Det ses altsaa, at for Indpakningspapir er Tolden noget højere i Tydskland end her, hvorimod der for Tryk- og Skrivpapir der svares $4\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund. I Nederlandene har man en Værditold, og der er Tolden paa alle Papirer af alle Arter 5 pCt. af Værdien. I Belgien er Tolden 4 Francs pr. 100 Kilogram, hvilket vil sige 2 Cents eller 1,44 Dre, altsaa ikke fuldt $1\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund af alt Papir. I Frankrig er Tolden dobbelt saa høi som i Belgien, nemlig 8 Francs pr. 100 Kilogram, eller 2,9 Dre af alle almindelige Arter af Skriv- og Trykpapir. I Østerrig-Ungarn findes der to Arter af Told, nemlig en saakaldet almindelig Told og en traktatmæssig Told. Selvfølgelig har den almindelige Told ikke nogen Betydning i den praktiske Anvendelse, idet der aldrig indføres fra de Lande, med hvilke der ikke gives Traktat. Smidlertid ere begge Toldsatser, baade den almindelige og den traktatmæssige, lavere end hos os. Ifølge den almindelige Told er der for Tryk og Skrivpapir $2\frac{1}{10}$ Dre pr. Pd., for Pak- og Pappapir lidt højere, nemlig $2\frac{6}{10}$ D. pr. Pd., i Følge den traktatmæssige — den, der virkelig kommer til Anvendelse — $2\frac{6}{10}$ pr.

Pd. og for Pak- og Pappapir $1\frac{7}{10}$ D. pr. Pd. I Schweiz er Tolden for Pak- og Pappapir mellem $1\frac{1}{10}$ og $1\frac{3}{10}$ D. pr. Pd., for Tryk- og Skrivpapir gives tre forskjellige Toldsatser, nemlig $1\frac{1}{10}$ — $2\frac{5}{10}$ og $3\frac{6}{10}$ D. pr. Pd. efter dets forskjellige Kvalitet og efter det Stof, der er anvendt til dets Fabrikation. I England er Papiret frit, og i Nordamerika, hvor der er Værditold, er Tolden for limet Trykpapir 20 pCt. af Værdien og for ulimet 15 pCt., for Skrivpapir og Pakpapir 10 pCt. af Værdien. Det vil ses, at ikke i et eneste af Landene i Nord- og Mellemuropa og heller ikke i de nordamerikanske Fristater er Papirtolden saa høi som hos os, i de fleste Stater er den endog meget betydelig lavere. Efter det Skridt, som nu er foretaget fra Papirfabrikanternes Side, turde der være Anledning til at tage under Overveielse, om der ikke bør hedes Forbrugerne af Papir, jaavel Forbrugerne af Trykpapir som alle de almindelige Forbrugere, der konsumere Skriv- og Indpakningspapir o. s. v., en Lettelse i den nuværende høie Told, og det maa forudses, at Lovgivningen maa finde sig foranlediget til at gribe ind lige overfor en saadan Sammenlutning som den, her finder Sted, og som jo sigter til og maa bevirke, at Tolden kan udnyttes til det Yderste af Fabrikanterne, thi hvis den ikke gjør det, maa det selvfølgelig forudses, at man kommer til at gaa videre paa den i og for sig ubehagelige Bane, som Papirfabrikerne hidtil have bevæget sig paa, idet der nemlig opstaar flere og flere Fabriker udover Landets naturlige Behov. Det er en Selvfølge, at den store Klasse Papirforbrugere, som repræsenteres af samtlige Bladudgivere i Danmark, maa finde sig foranlediget til lige overfor et saadant Skridt at træffe Modforholdsregler og søge hurtigt muligt at skaffe sig Papir til en rimelig Pris, hvilket bedst kan gøres ved at anlægge selv en Fabrik, og fra andre Sider kan man forudsæ, at noget Lignende vil ske. De have nylig hørt, paa hvilken Maade de hidtilværende Fabriker ere stegne fra 2 til 4 og saa fra 4 til 5, og naar de stige fra 5 til 6, 7 og 8, vil Følgen kun blive, at hele den ufunde Væxt af Papirfabriker i Danmark fortsættes i Ly af den høie Beskyttelse. Hvis derimod Beskyttelsen bliver sat i et rimeligt Forhold til Tolden paa de Artikler, som Papirfabrikerne bruge, vil Sagen kunne gaa en naturlig Gang, og der vil ikke blive flere Papirfabriker i Danmark, end Landet virkelig kan føde, ernære og holde.

Diemedet med, at jeg har indbragt dette Lovforslag, er at erfare, hvorledes den hvitærede Regjering og Lovgivningsmagten vil stille sig til Spørgsmaal af denne Natur.